

מבט לשבת **תזריע מצורע**, חומש ויקרא, בעיבוד קל, עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

נרות - מחוללים פלאות

לא! זה לא אותו דבר! אז, לפני כ-800 שנה, הנגע הזה חיסל קרוב לחצי מאוכלוסיית אירופה. בני-אדם נפלו חללים בבתים וברחובות ממחלה נוראה שפגעה בעורם ויצרה פצעים מוגלתיים שחורים - "המגפה השחורה"! מחלה, שלא נדע, מדבקת, משתקת וממיתה. אנשים נמלטו מבתיהם, ערים שלמות התרוקנו מתושביהן. אירופה הייתה על סף קריסה. אצבע מאשימה, איך לא, הופנתה אז כלפי היהודים, שבאורח נס, כמעט ולא נפגעו. הכנסייה החשידה אותם כמרעילי-בארות. לאחר כשלוש מאות שנה, המגפה נעלמה כלא היתה.

השבת אנו קוראים בשתי פרשות רצופות, "תזריע" ו-"מצורע", על מחלה, מעט דומה, שפגעה אך ורק ביהודים - מחלת הצרעת. נגע בעור, גם בבתים של בני-ישראל. איש מבני-ישראל לא מת ממנה. מי שלקה במחלה, נאלץ לעזוב את מקום מושבו. הוא הורחק מחוץ למחנה - לישב בדד. מחלה מוזרה, מיוחדת, רוחנית, שכל תכליתה לשמש תמרור אזהרה התנהגותי לנושא אותה.

המצורע, כשמו, כן הוא. מוצא רע! **הוציא רע** מפיו, דיבר רע על הזולת, הלך רכיל, ושפך את דמו של חברו. בכך גרם לפירוד ולהרחקה בין איש לרעהו. עונשו, הוטל עליו עפ"י העיקרון של "מידה כנגד מידה". הוא גרם לפירוד - לכן יורחק וישב בפירוד מהחברה, יתבודד בהסגר, כדי לעשות מרפא לנפשו. כדי לתקן את רוחניותו - את הנהגתו.

במחלת הצרעת המקראית, אין חשוכי-מרפא. גם אם מצבו של הנגוע קשה מנשוא, "והובא אל הכהן!" הכהן הוא המאבחן והרופא, המטפל בשיטות רוחניות. בזריקת עידוד, בשטיפת עצות טובות, במתן מירשם לדרך חדשה טובה. תפקידו להפוך את הנגע - לענג, את החושך - לאור!

עונש הצרעת, אינו עונש, אלא הוא אמצעי להביא את האדם למודעות מתקנת, הזדמנות לשיפור. הצרעת=צר רע להביא לדרגת "תזריע", המסמלת זריעה, נביטה וצמיחה.

הדלקת נרות שבת בברכה, דומה לטהרת המצורע. זו פעולה קטנה ששופכת אור גדול ומקרינה אנרגיה חיובית המאירה את כל הבית על יושביו. כאשר מדייקים בזמן הדלקתם, האנרגיה הזו סובבת עולם, ואור הקדושה פורץ גבולות. לא רק מבטל את החושך, אלא, "אתהפכא חשוכא לנהורא", הופך את החושך - לאור!

יהי רצון שנזכה לאור הגדול הזה שיאיר עלינו ועל העולם כולו - אורו של משיח! אמן!